

עפ"ת 38263/11/15 - נירה הראל אטיאס - בעצמה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 38263-11-15 נירה הראל נ' מדינת ישראל
ת.ז. תת"ע 3174-08-14
02306992-5

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערערת
נגד
המשיבה
נירה הראל אטיאס - בעצמה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ביאלין אלעזר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערערת נרשם דו"ח תנועה על-ידי השוטרת ברייב שירה ביום 29.03.15 בת"א על כך שלא צייתה לתמרור 302, דהיינו, תמרור עצור.

המערערת ביקשה את יומה בבית משפט חלף האפשרות לשלם את ברירת המשפט בסך 250 ₪, ומשכך זומנה לדיון בבית המשפט ליום 16.09.15. המערערת לא התייצבה.

בית משפט קמא, בדיון כן נהג, הרשיעה בהיעדרה וגזר את דינה לקנס בסך 400 ₪ או ארבעה ימי מאסר תמורתם.

אין מחלוקת שעל-פי סעיף 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974, בעבירות תעבורה מסוג זה רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, וחלפו 15 ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זה רק מוכיח לנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

במקרה שבפנינו מוצג לפני בית משפט קמא ולפני בית משפט זה אישור הדואר, כי המערערת הוזמנה אך לא דרשה את ההזמנה כשחזרה "לא נדרש". משכך, כאמור, רשאי היה בית משפט קמא לדון אותה בהיעדרה. אלא, שלאחר ששמעתי את המערערת בדיון דהיום, התגנב חשש ללבי שמא בהיבט גרימת עוול למערערת בכך שלא השמיעה את גרסתה בבית המשפט ולא עברה את העבירה, מן הראוי לתת לה את האפשרות להראות כי איננה אשמה במקרה.

הסברתי למערערת את הסיכונים העולים מכך והיא בחרה לעשות כן. משכך אני מבטל את פסק דינו של בית משפט קמא, שאינו מוטעה, כפי שצינתי לעיל. המערערת תוזמן מחדש לשמיעת משפטה בתקווה שהפעם תדאג לקבל את

עמוד 1

הדואר הרשום שישלח לביתה ובו יצוין המועד החדש שייקבע.

**ניתן והודע היום, כ"א כסלו התשע"ו,
03/12/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד